

Att. Statsadvokaten
Kampmannsgade 1,
1604 København V

Klage over politiets beslutning om ikke at indlede en efterforskning i forbindelse med min anmeldelse –
februar 2023 (J.nr.: 1900-udeladt):

Siden 2017 har jeg løbende anmeldt til politiet, hvordan jeg systematisk har været mål for organiseret kriminalitet. Anmeldelser hvoraf jeg allerede har klaget til statsadvokaten af flere omgange over politiets beslutning om ikke at starte en efterforskning eller på anden måde træffe de nødvendige foranstaltninger (min egen vurdering er, at min sag burde behandles af National Enhed for Særlig Kriminalitet grundet sagens omfang).

Konsekvensen har været, at den kriminalitet jeg er ramt af kun er vokset i omfang til i dag også involvere flere af mine nærmeste. En kriminalitet som i høj grad består af cyberkriminalitet og brugen af frekvensteknologier/trådløse teknologier. Min seneste anmeldelse vedrører i den forbindelse den trådløse brug af nano-teknologier i den menneskelige krop. En anmeldelse som jeg ikke har foretaget tidligere fordi jeg har manglet den nødvendige dokumentation i form af beskrivelser, skrevet af min almenpraktiserende læge og vidneerklæringer fra to af mine nærmeste venner, der beskriver, hvordan de også er blevet ramt i mindre grad af organiseret kriminalitet/stalking grundet deres relation til mig, foruden at jeg i anmeldelsen også har vedlagt fysisk dokumentation for mine påstande i form af videooptagelser og lydfiler.

At jeg siden 2017 har forsøgt at anmelde en bred variation af disse "skjulte" kriminelle aktiviteter, hvad enten det har været skudepisoder eller den trådløse brug af nano-teknologier uden at det har ført til en egentlig efterforskning er naturligvis det største problem. Sidste år bad jeg derfor om aktindsigt i forbindelse med min klage til ombudsmanden. En aktindsigt som jeg anser for mangelfuld fordi den på ingen måde tegner et billede af den dokumentation/bevismateriale jeg har indleveret gennem årene med undtagelse af den anmeldelse jeg foretog i august 2017, der bl.a. vedrører 2 skudepisoder og som må siges at være detaljeret med det forbehold, at der er nogle få mindre misforståelser i kommunikationen mellem mig om den daværende politibetjent, bl.a. hvad angår tidspunkter og klokkeslæt.

Derudover består politiets sagsakter i store træk udelukkende af mine anmeldelser og nogle kortfattede kommentarer fra politiets side. Der står intet om det bevismateriale jeg havde indleveret og der er flere hændelser, der slet ikke fremgår af sagsakterne, bl.a. hvordan jeg får kastet en mursten på forruden af min bil, mens jeg kører på motorvejen den 24. december 2020, såvel som jeg også har forsøgt at anmelde,

hvordan min arbejdsplads blev kontaktet anonymt i 2018 med det formål at sværte min person til - etc. Den aktindsigt jeg fik i 2022, kan derfor heller ikke siges at være retvisende i forhold til de anmeldelser jeg har foretaget eller har forsøgt at foretage siden 2017 vedrørende organiseret kriminalitet eller sagen i sin helhed, som er langt mere omfattende end mine pågældende anmeldelser.

Hvad angår den aktuelle, seneste anmeldelse må sagsgangen også siges at være problematisk. Jeg foretog en anmeldelse i februar 2023, hvor jeg var i dialog med en betjent fra Vordingborg Politi ved navn Tine. To uger senere talte jeg personligt med Tine igen, der fortalte mig, at hun havde sendt min anmeldelse til chefen for Vordingborg Politi inklusiv de papirdokumenter jeg havde vedlagt i min anmeldelse, hvilket vil sige 2 vidnesbyrd og en henvisning udfærdiget af min læge. Tine fortalte mig også, at der burde lægge en afgørelse fra politiet i min Eboks.

Af den aktuelle afgørelse fremgår det, at den er udfærdiget af en politiassistent ved navn, Thomas K. En betjent jeg aldrig personligt har været i kontakt med – udover, at jeg efterfølgende kontaktede ham telefonisk. Min anmeldelse har med andre ord været på lidt af en rejse igennem systemet, før den endte hos Thomas K, hvilket i sig selv er problematisk. Det må også siges at være problematisk, at hverken chefen for Vordingborg Politi eller Thomas K har haft adgang til det fulde bevismateriale, som jeg indleverede til Tine i februar 2023. Ydermere stiller jeg spørgsmålstegn ved sagsbehandlingen, når Thomas K i telefonen udtaler til mig, at min anmeldelse drejer sig om noget, jeg – citat ”føler...”, hvortil jeg må korrigere ham, fordi bevismaterialet med al tydelighed tegner et billede af, at der ikke er tale om noget jeg kun ”føler” – om end brugen af nano-teknologier og frekvensteknologier ikke alene er forbundet med sanselige oplevelser, brugen af omtalte teknologier involverer også legemsbeskadigelse og livstruende helbredsproblemer.

Begrundelsen for ikke at foretage sig yderligere i min sag, må siges at hører under standardskrivelser og lyder helt kortfattet,

Begrundelsen for min afgørelse er, at politiet kun efterforsker sager, hvor der er en rimelig formodning om, at der er begået noget strafbart. Det mener jeg ikke, at der er i dette tilfælde. Jeg har lagt vægt på, at det forhold, som er beskrevet i Deres anmeldelse, ikke er strafbart.

Det er ganske enkelt en forkert vurdering, at systematisk stalking begået af et netværk på et organiseret niveau, som den/det jeg har forsøgt at anmelde gennem årene, ikke er strafbart, såvel som legemsbeskadigelse, hvad enten jeg har fået en mursten på forruden af min bil, folk er troppet op foran min hoveddør på de aflåste dele af min ejendom midt om natten (hvilket kunne have udviklet sig fatalt – jf. hændelse april 2022) eller der gøres brug af nano-teknologier også må siges at være strafbart.

Smedekampagner hører under ærekrænkelser og skulle i det pågældende tilfælde føre til, at jeg måtte fratræde min stilling fordi tillidsforholdet var ødelagt mellem mig og arbejdsgiver (jeg har en børnefaglig uddannelse/kandidatgrad i pædagogik og psykologi). Droneflyvning omkring min ejendom om natten falder ind under krænkelser af privatlivets fred, hvilket også gælder cyberkriminalitet – og sådan kunne jeg blive ved.

Til eksempel var min forrige anmeldelse til Københavns Politi i oktober 2022 ikke mindre beklagelig. Her anmeldte jeg, hvordan min bil tilsyneladende havde været fjernet fra Bispebjerg Hospitals parkeringsområde, mens jeg selv var indlagt med lungebetændelse (jf. nano-teknologier omtalte i den aktuelle anmeldelse til Vordingborg Politi februar 2023). En vurdering jeg traf på baggrund af, at min bil foruden at have fået en bul og et buk i højre forskærm kørte usædvanligt dårligt (jf. bilens computerstyring) da jeg kørte hjem den efterfølgende dag. Jeg anmeldte derfor denne hændelse til politiet med henblik på at indhente overvågningsoptagelser fra Bispebjerg Hospital, men fik først en opringning fra Københavns Politi 4 uger senere. Nærmere samtale med personalet på Bispebjerg Hospital klargjorde, at optagelserne på daværende tidspunkt for længst var blevet slettet.

Retstilstanden i Danmark har intet mindre en chokeret mig efter, at jeg i 2016/2017 blev udsat for fænomenet organiseret stalking, som med al tydelighed hører under kategorien organiseret kriminalitet. Sammenligner jeg min egen sag med diktaturer i andre lande må Danmark, grundet myndighedernes manglende involvering i forbrydelser som dem, jeg er ramt af, siges at rangere under lande som Iran, hvor det for kort tid siden førte til folkelige protester, at en ung kvinde var død i "Moralpolitiets" varetægt.

Det kan dårligt kaldes en retsstat. Det kaldes retsløshed, når kriminalitet, som den jeg har været ramt af i årevis blot få lov at accelerere til også at ramme folk omkring mig (jf. min seneste anmeldelse) uden at myndighederne vælger at gribe ind og uden at denne form for "skjult" forfølgelse, overvågning og "chikane" af sagesløse borgere får nogen form for medieopmærksomhed.

Mvh

Anne Have